

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 439/2017
01.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милорада Богавца, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Богавца, адвоката Николе Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 80/16 од 19.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/17 од 22.03.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Богавца, адвоката Николе Тадића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 80/16 од 19.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/17 од 22.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 80/16 од 19.12.2016. године, између осталих, окривљени Милорад Богавац, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.11.2012. године до 26.12.2012. године. Истовремено је окривљени осуђен и на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана, од дана правноснажности наведене пресуде, а ако исту не плати у остављеном року, одређено је да ће наведена казна бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Пресудом је окривљеном изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, те му је забрањено вршење свих делатности у својству одговорног лица у правном лицу, у трајању од 2 (две) године, од дана правноснажности наведене пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора, не урачунава у трајање ове мере безбедности. Оштећеном „АА“ ..., досуђен је имовинскоправни захтев у укупном износу од 1.751.172,83 динара, те је окривљени Милорад Богавац обавезан да заједно са окривљеним Жаном Крстићем, у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, исплати оштећеном, и то свако од њих, износ од по 875.586,41 динар. Такође,

окривљени Милорад Богавац је заједно са окривљеним Жаном Крстићем обавезан на плаћање судских трошкова, насталих на име економско-финансијског вештачења у укупном износу од 11.300,00 динара, те трошкова насталих графолошким вештачењем у укупном износу од 36.792,40 динара, које трошкове су окривљени дужни платити у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, свако по 24.000,00 динара, под претњом принудног извршења. Окривљени Милорад Богавац је ослобођен обавезе плаћања судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 240/17 од 22.03.2017. године, усвајањем жалби окривљеног Милорада Богавца, браниоца окривљеног Милорада Богавца и браниоца окривљеног Жана Крстића, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 80/16 од 19.12.2016. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног Жана Крстића за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 35. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.08.2015. године па до упућивања на издржавање казне затвора, и окривљеног Милорада Богавца, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези став 1. за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.11.2012. године до 26.12.2012. године, док су у преосталом делу жалбе окривљеног Милорада Богавца, његовог браниоца и жалба браниоца окривљеног Жана Крстића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милорада Богавца, адвокат Никола Тадић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним већем, те одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у образложењу захтева наводи да се у конкретном случају ради о грађанскоправном односу, јер није било продаје робе „на црно“, да је то окривљени Милорад Богавац изнео и у својој одбрани, и у прилог својих навода предложио саслушање законског заступника „ББ“, као и прибављање документације од наведене фирме, али да је првостепени суд одбио тај предлог. У захтеву се наводи и да су нижестепени судови произвољно и арбитрарно поступали приликом доношења одлука, те да су занемарили доказе који иду у прилог окривљеном.

Изнетим наводима, иако бранилац истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по оцени овог суда, исти оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да нижестепени судови нису дали јасне, довољне и прихватљиве разлоге у погледу чињеница које су од значаја за доношење одлуке у овом кривичном поступку, те да је неразумљиво на основу чега је суд извео закључак о кривици окривљеног Милорада Богавца.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву истиче и да су нижестепени судови у поступку који је претходио доношењу побијаних пресуда, кршењем процесног закона ускратили право окривљеног на правично суђење зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Међутим, како бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном Милораду Богавцу у предметном поступку ускраћено право на правично суђење, зајемчено Уставном и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног, у овом делу, нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић